

UCHWAŁA NR XXVII/292/2026
RADY GMINY W SOBOLEWIE
z dnia 25 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Sobolew

Na podstawie:

- art. 229 pkt 3 w związku z art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),
- art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, z późn. zm.),

Rada Gminy w Sobolewie uchwala, co następuje:

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi wniesionej przez skarżącą, zarejestrowanej pod numerem sprawy **OA.1510.2.31.2026** z dnia **26.01.2026 r.**, która wpłynęła do Rady Gminy w Sobolewie w dniu **30.01.2026 r.**, dotyczącej działalności Wójta Gminy Sobolew w związku z funkcjonowaniem schroniska dla zwierząt oraz przebiegiem działań podjętych po jego zamknięciu, Rada Gminy w Sobolewie uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi integralną część niniejszej uchwały.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy w Sobolewie do zawiadomienia skarżącej o sposobie rozpatrzenia skargi wraz z pouczeniem, o którym mowa w art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy w Sobolewie

Uzasadnienie

Do Rady Gminy w Sobolewie wpłynęła skarga zarejestrowana pod numerem sprawy **OA.1510.2.31.2026**, dotycząca działalności Wójta Gminy Sobolew w związku z funkcjonowaniem schroniska dla zwierząt oraz przebiegiem działań podjętych po jego zamknięciu decyzją Powiatowego Lekarza Weterynarii w Garwolinie. Skarga zawierała zarzuty oraz pytania odnoszące się do funkcjonowania schroniska, działań organów administracji publicznej oraz przebiegu interwencji związanej z przekazaniem zwierząt.

Skarga została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy w Sobolewie, która przeprowadziła postępowanie wyjaśniające.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego wysokości opłaty za dzierżawę terenu wskazano, że teren schroniska zlokalizowany jest w bezpośrednim sąsiedztwie niecki powstałej po składowisku odpadów komunalnych, która podlega wieloletniemu obowiązkowi monitorowania, co znacząco ogranicza jego atrakcyjność dla potencjalnych dzierżawców. Uwzględniono również fakt poniesienia przez dzierżawcę nakładów finansowych na infrastrukturę schroniska oraz okoliczność, iż przy ustalaniu wysokości opłaty kierowano się również dobrem zwierząt i możliwością przeznaczania przez prowadzącego schronisko środków finansowych na ich utrzymanie i opiekę.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że Wójt Gminy Sobolew wykonywał swoje obowiązki w granicach obowiązujących przepisów prawa, a jego działania jako organu wykonawczego gminy ograniczone są obowiązującymi regulacjami prawnymi. Właściciel schroniska nie posiadał prawomocnego wyroku skazującego, który stanowiłby podstawę do wypowiedzenia umowy w związku ze skazaniem za znęcanie się nad zwierzętami, a postępowanie karne prowadzone wobec właściciela schroniska dotyczyło okresu sprzed objęcia stanowiska przez obecnego Wójta Gminy Sobolew i pozostawało w toku przez kilka lat. Gmina Sobolew kierowała zapytania do Sądu Rejonowego w Garwolinie o stan prowadzonego postępowania, przy czym w toku tego postępowania nie zostały zastosowane środki w postaci zakazu prowadzenia schroniska, które mogłyby stanowić podstawę do podjęcia przez Wójta dalszych działań. W przypadku wydania przez właściwe organy takich rozstrzygnięć Wójt Gminy Sobolew zastosowałby się do ich treści.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących przebiegu nocnej interwencji wskazać należy, że działania podejmowane były w warunkach wymagających niezwłocznego zabezpieczenia zwierząt, a ich celem było przeprowadzenie uporządkowanego procesu przekazania zwierząt do podmiotu zapewniającego im dalszą opiekę.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego postawienia przez Urząd Gminy warunku podpisania deklaracji, należy wyjaśnić, że to schronisko, które przyjęło zwierzęta, zaproponowało jednoznaczne i konkretne warunki ich przyjęcia, w tym zrzeczenie się wszelkich roszczeń finansowych, także w zakresie kosztów transportu oraz leczenia odebranych zwierząt. Wójt Gminy Sobolew nie sprzeciwiał się tym warunkom.

W odniesieniu do pozostałych zarzutów i pytań zawartych w skardze należy wskazać, że dotyczą one działań oraz kompetencji innych organów administracji publicznej, w tym organów administracji rządowej oraz organów Inspekcji Weterynaryjnej, a tym samym pozostają poza zakresem właściwości Rady Gminy w Sobolewie przy rozpatrywaniu skargi na działalność Wójta Gminy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Rada Gminy w Sobolewie stwierdza, że działania Wójta Gminy Sobolew podejmowane były w granicach obowiązujących przepisów prawa, a zarzuty podniesione w skardze nie znajdują potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym. W związku z powyższym skarga została uznana za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga została uznana za bezzasadną, a jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Gminy w Sobolewie